

نظام حقوقی حاکم بر فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده آمریکا

سعید رستم‌علی‌زاده^{۱*}، حامد حاجی‌ملا میرزایی^۲

چکیده

فیلترینگ اینترنت در آمریکا در واقع حذف یا مسدود کردن دسترسی به اطلاعات منتشرشده یا قابل مشاهده از طریق اینترنت داخل خاک این کشور است. حمایت شدید از آزادی بیان و عقیده در مقابل فیلترینگ، ریشه در اصلحیه اول قانون اساسی این کشور دارد. این حمایت‌ها به محیط اینترنت نیز گسترش یافته و در نتیجه کشور قوانین کمتری را برای محدود کردن دسترسی افراد به محتوای موجود در اینترنت وضع کرده است. با وجود این اینترنت در ایالات متحده به شدت قواعدگذاری شده و از طریق مکانیسم‌های مختلفی اداره می‌شود. بعد از دو دهه بحث و بررسی در مورد قانونگذاری محتوای اینترنتی، کشور هنوز از دستیابی به اتفاق نظر حقوقی در مورد محدودیت‌های آزادی بیان و کنترل فعالیت‌های غیرقانونی در فضای اینترنتی به دور است. با وجود این مهم‌ترین موارد حمایت‌شده مربوط به پورنوگرافی کودکان، قماربازی و حمایت از مالکیت‌های فکری و امنیت فضای مجازی است.

کلیدواژگان

اینترنت، ایالات متحده آمریکا، پورنوگرافی کودکان، فیلترینگ، قوانین و مقررات.

۱. کارشناسی ارشد رشته حقوق تجارت بین‌الملل، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).
Email: sa.yakamoz@yahoo.com

۲. استاد دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران، ایران.
Email: ha.mirzaie@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۲۳، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۱۰

مقدمه

اینترنت این امکان را برای میلیون‌ها و میلیارد‌ها شهروند در سراسر دنیا فراهم می‌آورد که به اطلاعات موجود در اینترنت چه داخل و چه خارج از مرزهای کشور خود به‌آسانی دست یابند. این امر چالشی را برای دولت‌هایی که می‌خواهند کنترل‌هایی را در مورد اطلاعاتی که شهروندان ممکن است به آن دست یابند، به‌وجود می‌آورد (Brown, 2008:1). در اینجا است که فیلترینگ اینترنت به موضوع اساسی برای این قبیل کشورها تبدیل می‌شود.

از همان سال‌های اولیه ۱۹۹۰ که اینترنت شروع به رشد کرد، کشورهای مختلف به قانونگذاری در زمینه اینترنت و فیلترینگ اینترنت پرداختند. در آن زمان حدود ۳۰ کشور در این زمینه و به‌خصوص فیلترینگ اینترنت با قانون وضع کرده بودند یا در پروسه وضع قانون بودند. عوامل و انگیزه‌های وضع قواعد و مقررات در خصوص فیلترینگ اینترنت شامل حمایت از کودکان، اخلاقیات عمومی، امنیت عمومی، اهداف سیاسی، عوامل مذهبی و جلوگیری از سخنان نژادپرستانه و ناشایست بود. در پی این اقدامات می‌توان مشاهده کرد که در راستای رشد اینترنت در این سال‌ها، فیلترینگ اینترنت نیز به‌سرعت رشد می‌کند و این پروسه نظر گروه‌های مختلف دانشگاهی و مؤسسات مطالعاتی در رشته‌های مختلف از جمله رسانه‌ها و ارتباطات، فناوری اطلاعات، حقوق، علوم سیاسی و اقتصاد را به خود جلب می‌کند (Bisto, 2012: 4).

فیلترینگ اینترنت در واقع به کنترل یا حذف آنچه قابل دستیابی، انتشار یا رؤیت در اینترنت است، اطلاق می‌شود. این اقدام می‌تواند توسط دولت یا سازمان‌های خصوصی از جانب دولت، قانونگذاران یا به اختیار خود افراد و کاربران اینترنتی صورت گیرد. افراد و سازمان‌ها ممکن است به دلایل اخلاقی، مذهبی، تجاری یا انطباق با هنجارهای اجتماعی و با توجه به تهدید و ارباب یا از ترس عواقب قانونی یا غیره اقدام به خود فیلترینگ کنند.

در این نوشته سعی داریم نظام فیلترینگ اینترنت در آمریکا را به‌عنوان کشور پیشرو در عرصه تکنولوژی‌های اینترنتی و همچنین وضع قواعد و مقررات در زمینه اینترنت و فیلترینگ اینترنت و همچنین به‌عنوان کشوری که فیلترینگ اینترنت نسبتاً پایین‌تری را در مقایسه با بیشتر کشورهای دیگر دارد، مطالعه کنیم و ضعف‌ها و قوت‌های چنین قواعد و مقرراتی را نمایان کنیم تا خوانندگان بیشتر با نظام فیلترینگ موجود در این کشور آشنا شوند. در واقع، پرسش اساسی این پژوهش این است که چه قواعد و سازوکارهایی بر فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده آمریکا حاکم است؟

اینترنت در ایالات متحده با مجموعه‌ای از سازوکارهای پیچیده و محدودکننده و قانونی، به‌طور گسترده تنظیم، حمایت و قانونگذاری می‌شود (Open Net Initiative, 2010: 369).

فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده ممانعت از اطلاعات منتشر شده یا دیده شده در اینترنت در ایالات متحده است. حمایت از آزادی بیان و عقیده علیه سانسور مطالب توسط دولت مرکزی، فدرال یا حکومت‌های محلی، ریشه در اولین اصلاحیه قانون اساسی ایالات متحده دارد. این حمایت‌ها اینترنت را نیز در بر گرفته و در نتیجه فیلترینگ خیلی کمی توسط حکومت‌های انتخابی صورت می‌گیرد.^۱

بحث در مورد فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده را در سه مبحث مطالعه می‌کنیم: اول، کلیات مربوط به وضعیت اینترنت و فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده و دوم، قوانین و مقررات مربوط به فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده و سوم، انجام فیلترینگ توسط نهادها و سازمان‌ها.

کلیاتی در خصوص وضعیت اینترنت و فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده

دسترسی به اینترنت در ایالات متحده در مقایسه با دیگر کشورهای جهان نسبتاً آزادتر است و کاربران اینترنتی با محدودیت‌های کمی در دسترسی و انتشار مطالب به صورت آنلاین مواجهند. دادگاه‌ها پیوسته بر ممنوعیت‌های قوانین اساسی فدرال و ایالت‌ها در مورد قواعد و مقررات دولتی در ارتباط با آزادی بیان در محیط اینترنتی نظارت و کنترل دارند.

دسترسی به اینترنت در ایالات متحده به طور گسترده تحت قواعد و مقررات دولتی در نیامده است. دسترسی به اینترنت معمولاً توسط گروه کوچکی از شرکت‌های خصوصی تلفن و تلویزیون تأمین و کنترل می‌شود که زیرساخت‌های شبکه‌ای دارند و مدیریت می‌کنند. این مدل تأمین شبکه‌های اینترنتی مورد انتقاد و نگرانی افرادی است که اعتقاد دارند به دلیل نبود رقابت کافی در بازار تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی این امر موجب افزایش قیمت دسترسی به اینترنت می‌شود و در نتیجه اقتصاد و مشارکت افراد در زندگی روزمره که اغلب به صورت آنلاین جریان دارد، تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Freedom House, 2014: 2). با اینکه ایالات متحده یکی از کشورهای با بیشترین دسترسی به اینترنت در جهان است، ولی در ارتباط با سرعت، هزینه و قابلیت دسترسی پهنای باند، پس از چندین کشور توسعه‌یافته دیگر قرار دارد.

با اینکه دولت مطالب و محتوای سیاسی یا اجتماعی را محدود نمی‌کند، قواعد حقوقی و قانونی که بر دیگر عرصه‌های زندگی اعمال می‌کند، به محیط اینترنتی نیز گسترش پیدا کرده‌اند. برای مثال، نگرانی‌های مربوط به نقض کپی‌رایت، پورنوگرافی کودکان، حمایت کودکان از مطالب و محتوای مضر و مستهجن، نظرهای آزاردهنده و توهین‌آمیز، انتشار اطلاعات

۱. با وجود این ایالات متحده نیز براساس گزارش گزارشگران بدون مرز از سال ۲۰۱۴ جزو کشورهای «دشمن اینترنت» محسوب می‌شود.

محرمانه، قماربازی و شرطبندی، و جرائم اقتصادی سبب ایجاد انگیزه‌ای برای قانونگذاری‌ها و اجرای اقداماتی در محیط اینترنتی شده است (Freedom House, 2014: 2).

تبلیغات، تولید، توزیع و داشتن پورنوگرافی کودکان - در محیط اینترنتی و انواع رسانه‌ها- مطابق قوانین فدرال ممنوع است و می‌تواند مجازات‌هایی را تا ۳۰ سال زندان داشته باشد. مطابق قانون ۱۹۸۸ اعمال حمایت کودک و رفتار زشت^۱، تمام تولیدکنندگان مطالب و محتوای صریح جنسی باید اثبات کنند که مدل‌ها و بازیگرانشان ۱۸ سال به بالا هستند. علاوه بر این برای مجازات افراد مجرم، وزارت دادگستری، وزارت امنیت داخلی، و دیگر سازمان‌ها و نهادهای اجرایی، دارای اختیار مسدود کردن نام دامنه وبسایت‌های دارای تصاویر و مطالب سوءاستفاده از کودکان بعد از رأی دادگاه هستند.

کنگره قوانین مختلفی را در راستای محدود کردن پورنوگرافی بزرگسالان و حمایت از کودکان از محتوای مضر و مستهجن تصویب کرده است که از جمله این قوانین می‌توان به قانون حمایت آنلاین کودکان و قانون حمایت اینترنتی کودکان اشاره کرد که در بخش بعد، به تفصیل این قوانین و مقررات بررسی خواهد شد.

علاوه بر قواعد و مقررات مربوط به محدودیت دسترسی به مطالب و محتوای غیرقانونی مثل پورنوگرافی کودکان، دولت در سال‌های اخیر موضوع حمایت از مالکیت‌های فکری و مبارزه با نقض این‌گونه حقوق را در محیط اینترنتی دنبال کرده است. تا سال ۲۰۱۰، بخش مهاجرت و گمرک^۲ وزارت امنیت داخلی اقدام به مسدود کردن نام‌های دامنه مختلفی کرده است که متهم به داشتن بلاگ‌ها و سایت‌های منتشرکننده کپی‌های غیرقانونی موزیک‌ها و فیلم‌ها بودند یا اینکه کالاهای تقلبی می‌فروختند (Cole, 2012, Website).

مشروعیت قماربازی و شرطبندی آنلاین موضوع دیگری است که در ایالات متحده از دیگر موارد فیلترینگ اینترنتی محسوب می‌شود. قماربازی آنلاین از طریق مجموعه قوانین جسته‌گریخته ایالتی و فدرال تنظیم می‌شود. در سال ۲۰۱۱ وزارت دادگستری یک نظر حقوقی را ارائه کرد که طی آن حدود قانون تلگراف ۱۹۶۱ را مشخص ساخت که از این طریق امکانی را برای ایالت‌ها فراهم کرد تا به تنظیم مقررات اشکال مختلف قماربازی از جمله پوکر آنلاین بپردازند. در پی انتشار این نظر برخی ایالات از جمله نوادا، نیوجرسی و دلویر موضوع قماربازی آنلاین را در داخل مرزهای ایالتی خود قواعدگذاری کردند و ایالات دیگری از جمله کالیفرنیا، ایلینویز، هاوایی، آیوا، ماساچوست، پنسیلوانیا، می‌سی‌سی‌پی و تکزاس نیز به دنبال تصویب قانون در این زمینه هستند (Griffin, 2013, Website).

1. Child Protection and Obscenity Enforcement Act of 1988
2. Immigration and Customs Enforcement (ICE)
3. Wire Act 1961

علاوه بر این قانونگذاران و وکلا در تلاش و مبارزه برای اصلاح قانون ارتباطات الکترونیک شخصی^۱ - قانون حاکم بر چگونگی دسترسی مقامات دولتی بر ارتباطات شخصی از طریق تأمین کنندگان خدمات آنلاین - هستند. این قانون که در سال ۱۹۸۶ و با توجه به پیشرفت‌های مربوط به تکنولوژی طراحی شده است، امکان دسترسی دولت به پست‌های الکترونیکی (ایمیل) را تحت ضوابط و استانداردهایی ضعیف‌تر از ضوابط مربوط به پست‌های سنتی فراهم می‌سازد. در آوریل ۲۰۱۶، مجلس نمایندگان قانون حریم خصوصی ایمیل^۲ را تصویب کرد که مقامات دولتی را ملزم می‌کند تا قبل از الزام تأمین کنندگان خدمات آنلاین به افشای اطلاعات شخصی، شامل ایمیل‌ها و اسناد و مدارک ذخیره‌شده^۳ مربوط به آنها، دستور قضایی تهیه کنند (Freedom House, 2017: 20).

با اینکه قانون اساسی آمریکا حمایت اصلی را از آزادی مطبوعات بیان کرده است، در عین حال دولت آمریکا فشارهای زیادی را به منظور محدود کردن رسانه‌ها اعمال می‌کند. در همین زمینه، یک گروه طرفدار آزادی بیان و ادبیات در آمریکا، نتایج تحقیقی را منتشر کرد که نشان می‌داد، نظارت‌های مربوط به آژانس امنیت ملی سبب افزایش خود فیلترینگ در بین کاربران اینترنتی شده است (PEN America, 2015: 1-14).

در سال ۲۰۱۱، تکنولوژیست‌ها، طرفداران حقوق دیجیتال، شرکت‌هایی مثل گوگل و موزیلا و جامعه اینترنتی به طور وسیعی جمع شدند تا علیه دو قانون حمایت مالکیت‌های فکری^۴ و قانون توقف نقض مالکیت‌های فکری آنلاین^۴ اعتراض کنند. این دو قانون در پی هدف قرار دادن سایت‌هایی هستند که در خارج از ایالات متحده قرار گرفته‌اند و دارای مطالبی هستند که حقوق مالکیت‌های فکری این کشور را نقض می‌کنند. این قوانین به دادستان کل این مجوز را می‌دهد که با نظارت قضایی پایینی به تأمین کنندگان خدمات اینترنتی دستور دهد تا دسترسی به نام‌های دامنه^۵ چنین سایت‌هایی را که به فعالیت‌های ناقض مالکیت‌های فکری می‌پردازند، مسدود کنند، حتی اگر این سایت‌ها مطالب و محتوای قانونی نیز داشته باشند. قوانین حمایت مالکیت‌های فکری و توقف نقض مالکیت‌های فکری آنلاین تهدید بزرگی علیه سرکوب مطالب و محتوای قانونی و همچنین تهدیدی علیه زیرساخت‌های اینترنتی محسوب می‌شود. فعالیت‌های آنلاین علیه این دو قانون بی‌سابقه است. حدود ۱۰ میلیون امضا در مخالفت این قوانین، ۴ میلیون ایمیل به قانونگذاران و ۱۱۵ هزار وبسایت با تیره و سیاه کردن زمینه به این قوانین اعتراض کرده‌اند. در جواب به این نگرانی‌ها، تلاش‌ها و اعتراضات اینترنتی، اعضای کنگره این قوانین را از دور خارج کردند (Freedom House, 2017: 9).

1. Electronic Communications Privacy Act (ECPA)

2. Email Privacy Act, 2016

3. Protect IP Act (PIPA)

4. Stop Online Piracy Act (SOPA)

ایالات متحده ساختار حقوقی مستحکمی برای حمایت از حق آزادی بیان هم به صورت آنلاین و هم آفلاین دارد و در این دولت اغلب افراد به سبب بیاناتشان در محیط اینترنتی مجازات نمی‌شوند. با وجود این، این تصویر گسترده حقوق کاربران اینترنت در ایالات متحده، رفته‌رفته با مجموعه‌ای از رویه‌های دولتی، سیاست‌ها و قوانین مصوب، کمی پیچیده‌تر شده است و در مواردی به نظر می‌رسد که حقوق افراد را هم در داخل و هم در خارج از ایالات متحده نقض می‌کنند. نظارت دولتی بزرگ‌ترین نگرانی به خصوص به دنبال آشکار شدن اقدامات آژانس امنیت ملی، در این کشور است (Freedom House, 2016: 15).

محکومیت‌های بیش از اندازه مطابق قانون کلاهبرداری و سوءاستفاده کامپیوتری^۱ سبب افزایش انتقادهایی در خصوص حدود و اعمال این قانون شده است. مطابق این قانون، دسترسی به کامپیوترها بدون مجوز غیرقانونی است، ولی این قانون تعریفی از عبارت «بدون مجوز» ارائه نمی‌دهد و در نتیجه انجام اقدامات مربوط در این زمینه را به تفسیر خود دادگاه‌ها می‌سپارد (Electronic Frontier Foundation, 2017, Website).

علاوه بر این، مقامات محلی و ایالتی نیز ابزارها و اختیارات لازم برای بستن اینترنت وایرلس را در اختیار دارند. برای مثال در آگوست ۲۰۱۱، مقامات ترانزیت عمومی در سانفرانسیسکو، خدمات وایرلس را در بخش‌ها و ایستگاه‌های مختلفی از منطقه بارت^۲ به حالت تعلیق درآوردند، تا مانع تظاهرات برنامه‌ریزی شده به سبب کشته شدن فردی توسط پلیس بارت شوند (Freedom House, 2015: 4).

موضوع عدم تعیین هویت اینترنتی نیز به خصوص در مواردی که فعالیت‌های آنلاین کاربران به سخنان نفرت‌انگیز، توهین، تهمت و افترا منجر می‌شود، همیشه مورد بحث بوده است. با اینکه بسیاری از رسانه‌های معروف اجتماعی در ایالات متحده از کاربران خویش در قسمت «شرایط استفاده از خدمات» درخواست می‌کنند که با استفاده از نام‌های واقعی خود حساب‌های شخصی بسازند، هیچ محدودیت قانونی و حقوقی در مورد گمنامی و استفاده نکردن از نام‌های حقیقی افراد در محیط اینترنتی وجود ندارد.

در آوریل ۲۰۱۱، اوپاما استراتژی ملی برای هویت‌های قابل اعتماد در فضای مجازی^۳ را منتشر کرد. هدف این اقدام تأمین و تضمین ایجاد یک «اکوسیستم هویتی»^۴ است که از طریق آن کاربران اینترنتی و نهادها و سازمان‌ها بتوانند به طور کامل به هویت دیجیتالی خود و ابزارهای یکدیگر اعتماد کنند، به خصوص زمانی که معاملات آنلاین مستلزم تعیین هویت را انجام می‌دهند (The White House Office of Press Secretary, 2011, Website).

1. Computer Fraud and Abuse Act (CFAA)

2. BART

3. National Strategy for Trusted Identities in Cyberspace (NSTIC)

4. Identity Ecosystem

درحالی که هیچ محدودیت قانونی و حقوقی در مورد ارتباطات آنلاین با هویت نامعلوم در ایالات متحده وجود ندارد، براساس برخی مدارک جامعه اطلاعاتی در ایالات متحده، برای تضعیف امنیت ابزارهای مخفی‌کننده هویت اشخاص فعالیت می‌کردند. اسناد افشاشده نشان می‌دهد که آژانس امنیت ملی اقداماتی را در راستای حملات سایبری انجام داده است که از جمله پروژه‌های برای توسعه بدافزارهایی بود که کاربران نرم‌افزار و فیلترشکن تور (ابزاری که امکان برقراری ارتباط آنلاین به صورت گمنام برای کاربران را فراهم می‌آورد) را هدف قرار می‌داد. همچنین تلاش‌هایی برای تضعیف استانداردهای فنی بین‌المللی رمزگذاری انجام داده است (Ball et al., 2013, Website)

به علاوه، در موارد مربوط به تحقیقات جرائم ارتكابی، مقامات اجرای قانون می‌توانند محتوای ارتباطات اینترنتی را کنترل کنند، منتها تنها زمانی این کار را انجام می‌دهند که دستوری را از طرف قاضی دادگاه و مطابق استاندارد که معمولاً بالاتر از استاندارد موجود برای تحقیقات محل فیزیکی است، دریافت کرده باشند (Freedom House, 2017: 20). با وجود این، قانون حریم خصوصی ارتباطات الکترونیک ۱۹۸۶ بیان می‌دارد که دولت می‌تواند دسترسی به ایمیل‌ها و سایر اسناد ذخیره‌شده را با صرف یک احضاریه صادره از طرف دادستان یا بازپرس بدون تأیید قضایی، به دست آورد (Electronic Communications Privacy Act (ECPA), 1986)، البته در آوریل ۲۰۱۶ مجلس نمایندگان قانون حریم خصوصی ایمیل^۲ را تصویب کرد که قبل از دسترسی به ایمیل‌ها و دیگر ارتباطات خصوصی افراد، دولت را ملزم به تأمین ضمانت می‌کند (Cope, 2016, Website).

در پی ۱ حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، کنگره قانون میهن‌دوستی ایالات متحده^۳ را به تصویب رساند، که موارد مربوط به نظارت دولتی و اختیارات تجسسی را در موارد مربوط به تروریسم و همچنین تحقیقات جرائمی گسترش داده است (USA Patriot Act, 2001). با وجود این با شروع ژوئن ۲۰۱۳، معلوم شد که مسائل مطرح‌شده در خصوص قانون میهن‌دوستی، تنها قسمت آشکار کوه یخی هستند که در زمینه نظارت دولتی در ایالات متحده وجود دارد. در این ماه، روزنامه‌های دگاردین، واشنگتن‌پست و سایر روزنامه‌های خبری مجموعه‌ای از اسناد محرمانه را برملا کردند که توسط پیمانکار سابق آژانس امنیت ملی، ادوارد اسنودن، فاش شده بود و اطلاعات جدیدی را درباره فعالیت‌های نظارتی دولت ایالات متحده ارائه می‌داد (Greenwald, 2013, Website).

اسناد فاش‌شده نشان می‌داد که دادگاه نظارت اطلاعات خارجی^۴ بخش ۲۱۵ قانون

1. Electronic Communications Privacy Act (ECPA)

2. Email Privacy Act

3. USA Patriot Act

4. Foreign Intelligence Surveillance Court (FISA)

میهن‌دوستی را به‌گونه‌ای تفسیر کرده است که به دفتر فدرال تحقیقات (اف بی آی)^۱ این مجوز را می‌دهد تا دستورهایی را اخذ کند که شرکت‌های بزرگ تلفنی در ایالات متحده را (ای تی اند تی^۲، وریزون^۳، اسپرینت^۴ و دیگر شرکت‌ها) مجبور کند تا تمام تماس‌های تلفنی انجام‌گرفته به داخل یا خارج کشور یا تماس‌های داخلی را به‌صورت متوالی به آژانس امنیت ملی ارسال دارند (Freedom House, 2017: 14).

در پی افشای چنین اطلاعات محرمانه‌ای، در سال ۲۰۱۵ اوباما قانون آزادی ایالات متحده^۵ را امضا کرد که برخی از بخش‌ها و مقررات قانون میهن‌دوستی را که تاریخ اعتبارشان منقضی شده (از جمله بخش ۲۱۵)، اصلاح می‌کند. این قانون محدودیت‌هایی را در خصوص جمع‌آوری فله‌ای اطلاعات اینترنتی شهروندان آمریکایی توسط سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا از جمله آژانس امنیت ملی اعمال می‌دارد (Reitman, 2015, Website).

قوانین و مقررات مربوط به فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده

همان‌گونه‌که از مباحث مطرح‌شده در مبحث قبلی واضح است، مهم‌ترین مسائل مربوط به فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده مربوط به پورنوگرافی کودکان، قماربازی، حمایت از مالکیت‌های فکری و امنیت فضای مجازی است. به همین سبب سعی کردیم براساس همین موضوعات قوانین و مقررات مربوط را دسته‌بندی کنیم.

۱. قوانین فیلترینگ اینترنت در خصوص مطالب مستهجن و حمایت کودکان

اولین موج فعالیت‌های قانونگذاری در ایالات متحده در دهه ۱۹۹۰ در پاسخ به مطالب گسترده مربوط به پورنوگرافی در اینترنت که به‌آسانی در دسترس کودکان بود، به‌وجود آمد. از آن موقع چندین تلاش تقنینی در ایجاد سیستم الزام‌آور کنترل محتویات اینترنت در ایالات متحده، برای ایجاد راه‌حلی جامع ناکام مانده است. در همان زمان، تلاش‌های تقنینی برای کنترل انتشار موضوعات قابل اعتراض در اینترنت سبب ایجاد یک سیستم قوی شد که مسئولیت مربوط به محتوای اینترنت را برای واسطه‌های اینترنتی مثل تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی^۶ و شرکت‌های میزبان محتوا محدود می‌کند (369Open Net Initiative: 2010)، با توجه به اینکه وضع قوانین در ایالات متحده در دو سطح دولت فدرال و دولت‌های ایالتی

1. Federal Bureau of Investigation (FBI)

2. AT&T

3. Verizon

4. Sprint

5. USA Freedom Act, 2015

6. Internet Service Provider (ISP)

صورت می‌گیرد، بحث خود را در خصوص موضوع در دو بخش قوانین فدرال و قوانین ایالتی بررسی خواهیم کرد.

۱.۱. قوانین فدرال

غیر از چندین استثنای قانونی، پیش‌بینی آزادی بیان در اولین اصلاحیه قانون اساسی ایالات متحده، مانع سانسور مستقیم اینترنت توسط دولت فدرال، ایالت‌ها و حکومت‌های محلی می‌شود. اولین استثنا در خصوص فحاشی جنسی، شامل پورنوگرافی کودکان است که از حمایت قانون اساسی برخوردار نیست.

۱.۱.۱. قانون بایستگی ارتباطات^۱

در اول فوریه ۱۹۹۶ کنگره ایالات متحده آمریکا قانون بایستگی ارتباطات را تصویب کرد و در ۸ فوریه همان سال نیز به امضای رئیس‌جمهور وقت، بیل کلینتون رسید. این قانون اولین تلاش مهم کنگره ایالات متحده آمریکا در راستای تنظیم مقررات مسائل مربوط به پورنوگرافی در فضای مجازی از دو طریق بود: اول، این قانون تلاش کرد که هرگونه ناشایستگی و وقاحت در مورد کودکان را در فضای مجازی مورد توجه قرار دهد؛ دوم، بخش ۲۳۰ این قانون اعلام می‌کرد که اپراتورهای خدمات اینترنتی همانند مؤسسات انتشاراتی تفسیر نمی‌شوند و در نتیجه از لحاظ قانونی در قبال مطالب و سخنان اشخاص ثالثی که از خدمات اینترنتی آنها استفاده می‌کنند، مسئول نیستند (Staples, 2007: 105). در ۱۲ ژوئن ۱۹۹۶ پنی از قضات فدرال در فیلادلفیا بخشی از این قانون را مسدود کردند و گفتند که اعمال این بخش سبب از بین رفتن حقوق بزرگسالان در مورد آزادی بیان خواهد شد. در ۲۶ ژوئن ۱۹۹۷ دادگاه عالی تصمیم دادگاه فیلادلفیا را در قضیه رنو^۲ تأیید و اعلام کرد که قواعد مربوط به ناشایستگی خلاف قانون اساسی در مورد حق آزادی بیان در اولین اصلاحیه است و در نتیجه در سال ۲۰۰۳ کنگره قانون بایستگی ارتباطات را اصلاح و قواعد مربوط به ناشایستگی را از این قانون حذف کرد و هم‌اکنون این قانون فقط ناظر بر قواعد و مقررات مربوط به وقاحت و همچنین مسئولیت اپراتورهای اینترنتی است (Postmus, 2013: 245).

۱.۱.۲. قانون حمایت آنلاین کودک^۳

در سال ۱۹۹۸، قانونگذاران به تصمیم دادگاه عالی در قضیه رنو با وضع قانون حمایت آنلاین

1. Communications Decency Act (CDA)
2. Reno v. American civil Liberties Union
3. Child Online Protection Act(COPA)

کودک- دومین تلاش قانونگذاری آمریکا در این زمینه- پاسخ دادند. این قانون نیز توسط کنگره و در زمان ریاست جمهوری بیل کلینتون به تصویب رسید.

این قانون ارسال آگاهانه «مطالب مضر کودکان» در اینترنت «با اهداف تجاری» را جرم‌انگاری می‌کرد. این قانون با هدف محدود کردن دسترسی کودکان به هر نوع مطالب مضر به آنها در اینترنت وضع شد. البته قانون حمایت آنلاین کودک تنها مطالب با اهداف تجاری را محدود می‌کرد و از همه منتشران مطالب مضر به کودکان می‌خواست که وبسایت‌های خود را از دسترسی کودکان به آنها محدود کنند (Deibert et al., 2008: 229). با وجود این، قانون مذکور هیچ‌گاه لازم‌الاجرا نماند؛ سه دور جداگانه دعوی قضایی، به حکم توقف این قانون در سال ۲۰۰۹ منتهی شدند. دادگاه منطقه این قانون را در مخالفت با اولین اصلاحیه قانون اساسی اعلام کرد. بعد از چندین رفت به دادگاه عالی و برگشت به دادگاه منطقه برای اجرا و حقیقت‌یابی، دادگاه منطقه اعلام کرد که این قانون مخالف قانون اساسی بوده و اولین و پنجمین اصلاحیه قانون اساسی را نقض کرده است و این قانون متناسب با منافع دولت در حمایت از کودکان نیست و اینکه ایجاد مسئولیت کیفری برای منتشران مطالب و تأمین‌کنندگان خدمات اینترنت حداقل ابزارهای محدودکننده در این زمینه نیستند، زیرا استفاده شخصی از تکنولوژی‌های فیلترینگ بسیار مؤثرتر است و می‌تواند از کودکان در مقابل مطالب مضر آنها حمایت کند (Deibert et al., 2008: 229) و در نهایت در ۲۱ ژانویه ۲۰۰۹ دادگاه عالی از رسیدگی دوباره به دعوی تجدیدنظر خودداری کرده و سرانجام این قانون را غیرمعتبر اعلام کرد (Lendman, 2009, Website).

۱.۱.۳. قانون حمایت حریم خصوصی آنلاین کودکان^۱

قانون حمایت حریم خصوصی آنلاین کودکان قانون فدرال ایالات متحده است که از ۲۱ آوریل ۲۰۰۰ لازم‌الاجرا شده است. این قانون در مورد جمع‌آوری آنلاین اطلاعات شخصی توسط افراد یا نهادهای تحت حاکمیت ایالات متحده، درباره کودکان زیر ۱۳ سال اعمال می‌شود (15 U.S.C. § 6501(1)). این قانون تشریح می‌کند که اپراتور وبسایت چه مواردی را باید در قواعد حریم خصوصی خود بیان کند، چه زمانی و چگونه رضایت والدین یا سرپرستان را بگیرد و یک اپراتور چه مسئولیت‌هایی برای حمایت از حریم خصوصی و امنیت آنلاین کودکان دارد که شامل محدودیت‌های بازاریابی برای این‌گونه کودکان زیر ۱۳ سال است (Garber, 2002: 156-157).

اولین هدف این قانون این است که والدین را در موقعیتی قرار دهد که بر اطلاعاتی که از کودکان آنها به‌صورت آنلاین اخذ می‌شود، کنترل داشته باشند. این قانون در مورد اپراتورهای وبسایت‌های تجاری و خدمات آنلاین (شامل برنامه‌های موبایل) اعمال می‌شود که به

1. Children's Online Privacy Protection Act(COPPA)

جمع‌آوری، استفاده و افشای اطلاعات شخصی از کودکان زیر ۱۳ سال اقدام می‌کنند. همچنین شامل اپراتورهای مربوط به وبسایت‌های با مخاطب عمومی یا خدمات آنلاینی می‌شود که با آگاهی اقدام به جمع‌آوری، استفاده یا افشای اطلاعات شخصی کودکان زیر ۱۳ سال می‌کنند (Garber, 2002: 156-160).

۱.۱.۴. قانون حمایت اینترنتی کودکان^۱

قانون حمایت اینترنتی کودکان در ۲۱ دسامبر ۲۰۰۰ به امضا رسید و در ۲۳ ژوئن ۲۰۰۳ توسط دادگاه عالی ایالات متحده منطبق با قانون اساسی اعلام شد.

این قانون مدارس و کتابخانه‌های عمومی را مجبور به استفاده از تکنولوژی‌های فیلترینگ اینترنت به‌عنوان یکی از شرایط دریافت کمک‌های مالی فدرال کرد. مدرسه یا کتابخانه‌ای که می‌خواهد کمک‌های مالی فدرال برای دسترسی به اینترنت دریافت کند، باید به کمیسیون ارتباطات فدرال اطمینان دهد که تکنولوژی‌هایی را در همه کامپیوترهای متصل به اینترنت نصب کرده یا خواهد کرد که مطالب مستهجن، پورنوگرافی کودکان یا سایر مطالب مضر به کودکان را فیلتر یا مسدود می‌کند (Rodden, 2003: 2150-2151)، البته مدارس و کتابخانه‌هایی که کمک‌های مالی دریافت نمی‌کنند یا تنها تخفیفات مربوط به خدمات ارتباط از راه دور و نه دسترسی به اینترنت یا ارتباطات اینترنتی را دریافت می‌کنند، الزامی به فیلترینگ موضوع این قانون را ندارند.

سیاست امنیت اینترنتی پیشنهادی مدارس و کتابخانه‌های موضوع قانون حمایت اینترنتی کودکان باید شامل مطالب زیر باشد:

- اقدامات لازم برای محدودیت دسترسی کودکان به مطالب نامناسب و مضر به کودکان در اینترنت؛
- امنیت و ایمنی کودکانی که از چت‌روم‌ها، ایمیل، پیام‌های کوتاه، یا سایر انواع ارتباطات آنلاین استفاده می‌کنند؛
- افشای غیرمجاز اطلاعات شخصی کودکان؛
- دسترسی غیرمجاز مثل هک کردن توسط کودکان (Overaa, 2014: 4-5).

۱.۲. قوانین و مقررات ایالتی

همان‌طور که گفته شد، وضع قوانین در ایالات متحده در دو سطح دولت فدرال و دولت‌های ایالتی صورت می‌گیرد. قوانینی که تا اینجا مطالعه شد، مربوط به قوانین مصوب دولت فدرال آمریکا بود که در ادامه بحث نیز به قوانین فیلترینگ اینترنت در ایالات متحده مصوب دولت‌های ایالتی می‌پردازیم.

1. Children's Internet Protection Act(CIPA)

بنا به گزارش کنفرانس ملی قانونگذاران ایالتی^۱، حدود ۲۶ ایالت در ایالات متحده آمریکا قوانینی در خصوص استفاده از اینترنت دارند (NCSL, 2016, Website).

بیشتر این ایالات صرفاً هیأت مدیره مدرسه یا کتابخانه‌های عمومی را ملزم می‌کنند که سیاست‌های استفاده از اینترنت را تصویب کنند تا مانع دسترسی کودکان به مطالب جنسی، مستهجن و مضر برای کودک باشند. با وجود این بعضی ایالت‌ها سازمان‌های استفاده‌کننده از کمک‌های مالی دولتی را ملزم می‌کنند که نرم‌افزارهای فیلترینگ در کامپیوترهای کتابخانه یا مدرسه نصب کنند (NCSL, 2016, Website).

۱۳ ایالت کتابخانه‌ها و مدارس را ملزم به استفاده از فیلترینگ اینترنت برای حمایت از کودکان می‌کنند. این ایالات عبارت‌اند از: ایالات آریزونا، آرکانساز، کلرادو، ایداهو، میشیگان، مینسوتا، میسوری، اوهایو، پنسیلوانیا، داکوتای جنوبی، یوتا و ویرجینیا (NCSL, 2018, Website). ۱۳ ایالت مدارس و کتابخانه‌ها را ملزم می‌کنند که سیاست‌هایی را برای حمایت از کودکان تصویب کنند. این ایالات عبارت‌اند از: ایالات کالیفرنیا، دیلور، جرجیا، ایندیانا، لووا، کنتاکی، لویزیانا، ماریلند، ماساچوست، نیوهامپ شایر، نیویورک، ساوس کارولینا و تنسی. ایالت فلوریدا کتابخانه‌های عمومی را در پذیرش و تصویب برنامه آموزشی امنیت اینترنتی تشویق می‌کند که شامل اعمال برنامه آموزشی مبتنی بر کامپیوتر است (NCSL, 2018, Website).

پنج ایالت، تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی را ملزم می‌کنند که این امکان را برای مشترکان اینترنت فراهم آورند که استفاده از اینترنت را کنترل کنند. این ایالات عبارت‌اند از: ایالات لویزیانا، ماریلند، نوادا، تگزاس و یوتا (NCSL, 2018, Website).

۲. قوانین و مقررات مربوط به کپی‌رایت

۲.۱. قانون کپی‌رایت هزاره دیجیتال^۲

این قانون در ۲۸ اکتبر ۱۹۹۸، و در زمان ریاست جمهوری بیل کلینتون به تصویب رسید. قانون کپی‌رایت هزاره دیجیتال، قانون مربوط به کپی‌رایت ایالات متحده است که به‌منظور اجرای موافقت‌نامه‌های سازمان جهانی مالکیت‌های فکری^۳ تصویب شد. این قانون تولید و انتشار تکنولوژی، وسایل یا خدمات با هدف دور زدن حدود دسترسی به کپی‌رایت را جرم‌انگاری می‌کند. این قانون همچنین خود عمل دور زدن کنترل دسترسی و همچنین نقض کپی‌رایت در اینترنت را جرم‌انگاری می‌کند (Kumar Das, 2015: 337).

قانون کپی‌رایت هزاره دیجیتال از پنج تیر تشکیل شده است که هر کدام قانون خاص و

1. National Conference of State Legislature(NCSL)

2. Digital Millennium Copyright Act(DMCA)

3. World Intellectual Property Organization(WIPO)

جداگانه‌ای هستند که تحت عنوان این قانون در کنار هم آمده‌اند (Kumar Das, 2015: 337). آنچه مربوط به موضوع مورد مطالعه ما و مربوط به فیلترینگ اینترنت است، تیتیر دوم این قانون تحت عنوان قانون محدودیت مسئولیت نقض کپی‌رایت آنلاین^۱ است که خود قانون جداگانه‌ای محسوب می‌شود.

۲.۲. قانون محدودیت مسئولیت نقض کپی‌رایت آنلاین

این قانون مسئولیت تأمین‌کنندگان آنلاین را خطاب قرار می‌دهد و اغلب مسئولیت تأمین‌کنندگان خدمات را برای فعالیت‌های مختلف آنها محدود می‌کند که شامل موارد زیر است: ارتباطات شبکه دیجیتال ناپایدار، ذخیره‌سازی سیستم، ارتباط یا ارجاع ناخواسته کاربران به سایت‌های دارای مطالب متخلف، و ذخیره‌سازی مطالب نقض‌کننده کپی‌رایت در سیستم خود (Evans, 2013: 26).

این قانون همچنین «بندرگاه امنی» را برای تأمین‌کنندگان خدمات آنلاین (شامل تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی) و دیگر واسطه‌های اینترنتی در مقابل مسئولیت مربوط به نقض کپی‌رایت ایجاد می‌کند. تأمین‌کنندگان خدمات آنلاین برای استفاده از حمایت بندرگاه امن باید بعضی از قواعد مربوط به نوع حمایت را انجام دهند و به سرعت دسترسی به مطالب نقض‌کننده مربوط را، بعد از دریافت ابلاغیه مربوط به نقض کپی‌رایت از صاحب این حق یا نماینده آن، مسدود کنند (یا این‌گونه مطالب را از سیستم خود حذف کنند) (Rustad, 2014: 648).

منتقدان می‌گویند که قانون کپی‌رایت آمریکا ابزاری جهانی برای فیلترینگ و سانسور اینترنتی است، زیرا این قانون حذف مطالب آنلاین مربوط به کپی‌رایت را آسان کرده است. این قانون قواعدی را تعیین کرده است که وبسایت‌ها، تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی و سایر واسطه‌های اینترنتی را وادار به حذف مطالبی که تخطی کپی‌رایت محسوب می‌شوند، کرده است (Sutton, 2014, Website).

مطابق قانون کپی‌رایت آمریکا، تأمین‌کنندگان خدمات آنلاین، اگر با درخواست دارنده کپی‌رایت مبنی بر حذف مطالب مورد ادعا موافقت داشته باشند، می‌توانند آن مطالب را به سرعت حذف کنند، بدون اینکه دادگاه حکم دهد که واقعاً نقض کپی‌رایت صورت گرفته است.

۳. قواعد و مقررات مربوط به قماربازی آنلاین

در سال ۲۰۰۶ مجلس نمایندگان ایالات متحده قانونی را تصویب کرد که درصدد محدود کردن قماربازی آنلاین با ممنوع کردن انتقال پول به سایت‌های قماربازی بود. «قانون اجرای قماربازی

1. Online Copyright Infringement Liability Limitation Act(OCILLA)

نامشروع اینترنتی»^۱، که تحت عنوان تیتیر ۲۸ در قانون پورت امن^۲ درج شده است، قماربازی را ممنوع کرده و همچنین سایت‌های آنلاین پوکر و سایر شرکت‌های شرط‌بندی را از قبولی آگاهانه پول از مشتریان مقیم ایالات متحده ممنوع کرده و سازمان‌های مالی را تشویق کرده است که از قبول معاملات قماربازی اینترنتی خودداری ورزند. این‌گونه معاملات «معاملات محدود» نامیده می‌شوند. این قانون می‌خواهد که وزیر خزانه‌داری و شورای حکام سیستم رزرو فدرال، با مشورت وزارت دادگستری ایالات متحده، سیستم‌های پرداخت را تعیین کنند که می‌توانند با معاملات محدود یا برای تسهیل این معاملات استفاده شوند که این اقدام، سیستم پرداخت و تأمین‌کنندگان معاملات مالی شرکت‌کننده در این سیستم را موضوع الزامات این قانون قرار می‌دهد (Rainey, 2009: 149).

انجام فیلترینگ توسط نهادها و سازمان‌ها

در خصوص نهادهای ناظر بر فضای مجازی و فعالیت‌های اینترنتی باید گفت که هیچ نهاد و سازمان واحدی حاکم بر اینترنت در ایالات متحده نیست. کمیسیون ارتباطات فدرال، یک سازمان مستقل در قوه مجریه است که دارای مسئولیت نظارت بر پخش رادیو و تلویزیون، تمام ارتباطات بین ایالتی، و تمام ارتباطات بین‌المللی با مبدأ یا مقصد ایالات متحده، است. با اینکه کمیسیون ارتباطات فدرال به‌طور خاص در زمینه نظارت و تنظیم قواعد و مقررات اینترنت یا تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی نیست، در عمل به بر برخی از مسائل و موضوعات اینترنتی ورود پیدا می‌کند. سایر سازمان‌های دولتی، مثل سازمان ملی ارتباطات و اطلاعات نیز نقش مشاوره و اجرایی را در زمینه ارتباطات از راه دور، سیاست‌های اقتصادی و مربوط به تکنولوژی و وضع قواعد و مقررات ایفا می‌کند. البته این نقش و وظیفه کنگره است که قوانین حاکم بر اینترنت را تصویب کند و اختیار تنظیم قواعد و مقررات مربوط را داشته باشد و سازمان‌های دولتی مثل کمیسیون ارتباطات فدرال و سازمان ملی ارتباطات و اطلاعات باید در چارچوب محدودیت‌ها و قواعد و مقررات کنگره عمل کنند (Freedom House, 2017: 4).

دیگر نهادهای دولتی مثل سازمان ملی ارتباطات و اطلاعات^۳ نیز نقش مشاور یا مجری را در خصوص ارتباطات از راه دور، سیاست‌های اقتصادی و مربوط به فناوری، و تنظیم قواعد و مقررات بازی می‌کند.

این نقش کنگره است که قدرت و اختیار وضع قواعد و مقررات را دارد و می‌تواند

1. Unlawful Internet Gambling and Enforcement Act (UIGEA)

2. Title VIII

3. SAFE Port Act

4. National Telecommunications and Information Administration (NTIA)

قوانینی را وضع کند که حاکم بر اینترنت باشد. نمایندگان دولت مثل کمیسیون ارتباطات فدرال و سازمان ملی ارتباطات و اطلاعات باید تحت حدود قوانین و مقررات کنگره عمل کنند (Freedom House, 2017: 7).

با این حال، حمایت‌های مربوط به انطباق با قانون اساسی و دیگر قوانین که فیلترینگ اینترنتی دولتی را ممنوع یا محدود می‌کنند، معمولاً در مورد بخش خصوصی اجرا نمی‌شود. شرکت‌ها ممکن است داوطلبانه اقدام به فیلتر مطالبی کنند که در اینترنت منتشر کرده‌اند یا به دیگران اجازه انتشار را داده‌اند. یا شرکت‌ها ممکن است به سبب فشارهای دولتی یا الزام قانونی یا دستور دادگاه اقدام به حذف یا محدود کردن دسترسی اینترنتی به مطالبی کنند که حکم به مستهجن بودن (شامل پورنوگرافی کودک)، مضر به کودکان، تهمت‌آمیز بودن، تهدید علیه امنیت ملی، ارتقای فعالیت‌های غیرقانونی مثل قماربازی، نقض مالکیت‌های فکری، سخنان وقیح و خشونت‌آمیز بودن آنها صادر شده است (Open Net Initiative, 2010: 372).

بعضی شرکت‌های تأمین‌کننده خدمات اینترنتی قواعد و مقرراتی را برای خود تنظیم می‌کنند که کاربران و مشترکان خدمات ارائه‌شده توسط این شرکت‌ها باید این قواعد و مقررات را رعایت کنند و در صورت رعایت نکردن ممکن است شرکت تأمین‌کننده خدمات اینترنتی در مورد آن بخش رعایت‌نشده اقدام به فیلتر یا مسدود کردن مطالب مربوط کند.

علاوه بر این، بعضی وبسایت‌های شخصی که امکان انتشار مطالب از سوی کاربر را فراهم می‌کنند، با پذیرش و اعمال سیاست‌ها و اصول راهنمایی در مورد چگونگی استفاده از وبسایت یا با ممنوع کردن یا درخواست پیش‌تصویب مطالب کاربرانی که از قواعد وبسایت پیروی نمی‌کنند، اقدام به خود فیلترینگ می‌کنند. برای مثال وبسایت‌های رسانه‌ای اجتماعی مثل فیس‌بوک، توییتر، ویکی‌پدیا، یوتیوب و گوگل اصول راهنمایی را تنظیم کرده‌اند که در مواردی مطالب غیراخلاقی را خیلی بیشتر از آنچه توسط قوانین آمریکا لازم است، محدود کنند.

نتیجه‌گیری

به‌عنوان نتیجه‌گیری این بحث و با مطالعه قوانین و مقررات بررسی‌شده در این نوشته می‌توان موارد عمده مربوط به فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده آمریکا را به شرح زیر بیان کرد:

اول اینکه قوانین و مقررات مربوط به فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده یکپارچه‌اند؛ همان‌طور که بررسی شد، در آمریکا قانونی در خصوص حمایت کودکان در محیط اینترنتی وجود دارد؛ قانونی در مورد قماربازی و شرط‌بندی وجود دارد؛ قانونی به حمایت از حقوق مالکیت‌های فکری در فضای مجازی پرداخته است که این موارد نشان از یکدستی قواعد و مقررات فیلترینگ اینترنتی در این کشور دارد؛

دوم همان طور که گفته شد، اصلاحیه اول قانون اساسی ایالات متحده آمریکا (۱۷۹۱) بیان می‌دارد: «کنگره در خصوص ایجاد مذهب، یا منع پیروی آزادانه از آن، یا محدود ساختن آزادی بیان یا مطبوعات یا حق مردم برای برپایی اجتماعات آرام و دادخواهی از حکومت برای جبران خسارت، هیچ قانونی وضع نمی‌کند». بنابراین تمام قوانین و مقرراتی که توسط دولت فدرال و حکومت‌های محلی وضع می‌شود، باید با این اصل مطابقت داشته باشد و در نتیجه مجالس قانونگذاری اختیارات خیلی محدودی دارند تا قوانینی را وضع کنند که این آزادی را محدود کند و علاوه بر این، چنین حمایتی قواعد و مقررات مربوط به اینترنت را نیز شامل می‌شود و در نتیجه فیلترینگ خیلی کمی حداقل از لحاظ وضع قوانین و مقررات صورت می‌گیرد.

در نظام حقوقی ایالات متحده نظام قضایی و در رأس آنها دادگاه‌ها، بر اجرای دقیق اصول قانون اساسی نظارت دارند و ضامن حفظ آزادی بیان افراد در برابر قوه مقننه و مجریه هستند و تا این حد اختیار و قدرت دارند که در صورت نقض این حق اساسی افراد توسط قوانین موجود، می‌توانند حتی ابطال قانون را از طریق دادگاه عالی کشور صادر کنند. همان‌طور که در بررسی قوانین فدرال مشاهده شد، قوانینی مثل قانون بایستگی ارتباطات و قانون حمایت آنلاین کودک اقدام به وضع فیلترینگ در حمایت از کودکان کرده بودند که در نهایت با تصمیم دادگاه عالی این کشور مبنی بر نقض حق آزادی بیان مذکور در قانون اساسی، رأی ابطال این قوانین را صادر کرد.

سوم، فیلترینگ اینترنتی در ایالات متحده در دست نظام قضایی این کشور است. اینکه چنین موضوع مهمی در دست نظام قضایی کشور باشد، به سبب استقلال نظام قضایی از دیگر قوای مقننه و مجریه، جلوی اعمال نظرهای سلیقه‌ای، حزبی و مقطعی را که ممکن است توسط دولت حاکم اعمال شود، می‌گیرد. در واقع، از مهم‌ترین نکات مثبتی که از لحاظ حقوقی می‌توان بر موضوع فیلترینگ اینترنتی و دسترسی آزادانه افراد جامعه به محتویات اینترنتی در این کشور یا هر کشور دیگری اشاره کرد، این است که انجام فیلترینگ در دست نظام قضایی کاملاً مستقل فارغ از جهت‌گیری‌های سیاسی و مقطعی دولت حاکم باشد.

منابع انگلیسی

A) Books

1. Deibert, Ronald; Palfrey, John; Rohozinski, Rafal & Zittrain, Jonathan (2008), *Access Denied: The Practice and Policy of Global Internet Filtering*, Published by MIT Press
2. G. Staples, William (2007), *Encyclopedia of Privacy: Vol. 1, A-M*, Published by Greenwood Press, First Pub.
3. L. Postmus, Judy (2013), *Sexual Violence and Abuse: An Encyclopedia of*

Prevention, Impacts, and Recovery, Published by ABC-CLIO.

4. Kumar Das, Jatindra (2015), *Law of Copyright*, published by PHI Learning Private Limited.
5. L. Rustad, Michael (2014), *Global Internet Law*, Pub. by LEG Inc. d/b/a West Academic.

B) Articles

6. Brown, Ian (2008), "Internet Censorship: Be Careful What You Ask for", *University of Oxford, Oxford Internet Institute*, Working Paper series.
7. Fox, Susannah & Rainey, Lee, (2014), *The Web at 25 in the U.S.: The overall verdict: The internet has been a plus for society and an especially good thing for individual users*, Pew Research Center's Internet and American life Project
8. J. Garber, Danielle (2002), "COPPA: Protecting Children's Personal Information on the Internet", *Journal of Law and Policy*, Vol. 10, Issue 1.
9. J. Larose, Cynthia & M. Siripurapu, Julia, (2013), "Guide to Compliance with the Amended Children's Online Privacy Protection Act (COPPA) Rule", *The National Law Review*.
10. M. Evans, Tonya (2013), "Safe Harbor for the Innocent Infringer in the Digital Age, University of New Hampshire Scholars' Repository", *Willamette Law Review*, Vol. 50, Issue 1.
11. M. Overaa, Jennifer (2014), "Website Blocked: Filtering Technology in Schools and School Libraries", *SLIS Student Research Journal*, Vol. 4, Issue 2.
12. P. Rainey, Brandon (2009), "Unlawful Internet Gambling Enforcement Act of 2006: Legislative Problems and Solutions", *Journal of Legislation*, Vol. 35, Issue 2.
13. PEN America (2015), "Global Chilling: The Impact of Mass Surveillance on International Writers", *PEN American Center*.
14. Rodden, Kelly (2003), "The Children's Internet Protection Act in Public Schools: The Government Stepping on Parents' Toes?", *Fordham Law Review*, Vol. 71, Issue 5.

C) Websites

15. Ball, James & Schneier, Bruce & Greenwald, Glenn, (2013), *NSA and GCHQ Target Tor Network that Protects Anonymity of Web Users*, the Guardian, Available at: <http://www.theguardian.com/world/2013/oct/04/nsa-gchq-attack-tor-network-encryption>, Last Visited: 2018-01-27
16. Bisto, Cobstance & Fourie, Ina & Bothma, Theo, (2012), *Trends in Transition from Classical Censorship to Internet Censorship: Selected Country Overviews*, Available at: http://www.ifla.org/files/assets/faife/publications/spotlights/1%20Bitso_Fourie_BothmaTrendsInTransiton.pdf, Last visited: 2018-01-27
17. *Communications Decency Act*, (1996), Enacted by the U.S. Congress on February 1, 1996, Available at: <http://groups.csail.mit.edu/mac/classes/6.805/articles/cda/cda-final.html>, Last Visited: 2018-01-27

18. Cope, Sophia, (2016), House Advances Email Privacy Act, Setting the Stage for Vital Privacy Reform, Electronic Frontier Foundation (EFF), Available at: <https://www.eff.org/deeplinks/2016/04/house-advances-email-privacy-act-setting-stage-vital-privacy-reform>, Last Visited: 2018-01-14
19. M. Cole, Agatha, (2012), ICE Domain Name Seizures Threaten Due Process and First Amendment Rights, American Civil Liberties Union, Available at: <https://www.aclu.org/blog/ice-domain-name-seizures-threaten-due-process-and-first-amendment-rights>, Last Visited: 2018-01-27
20. Electronic Frontier Foundation, (2013), Computer Fraud and Abuse Act Reform, Available at: <https://www.eff.org/issues/cfaa>, Last Visited: 2018-01-27
21. Federal Communications Commission, (2014), Warning: Jammer Use by the Public and Local Law Enforcement Is Illegal, Available at: <https://www.fcc.gov/document/warning-jammer-use-public-and-local-law-enforcement-illegal>, Last visited: 2018-01-03
22. Freedom House, (2014), Freedom on the Net 2014: United States, Available at: <https://freedomhouse.org/sites/default/files/resources/United%20States.pdf>, Last Visited: 2018-01-27
23. Freedom House, (2015), Freedom on the Net 2015: United States, Available at: https://freedomhouse.org/sites/default/files/resources/FOTN%202015_United%20States_0.pdf, Last Visited: 2018-01-27
24. Freedom House, (2016), Freedom on the Net 2016: United States, Available at: <https://freedomhouse.org/sites/default/files/FOTN%202016%20United%20States.pdf>, Last Visited: 2018-01-27
25. Freedom House, (2017), Freedom on the Net 2017: United States, Available at: https://freedomhouse.org/sites/default/files/FOTN%202017_United%20States.pdf, Last Visited: 2018-01-27
26. Griffin, Jonathan, (2013), Legislation Regarding Internet Gambling or Lotteries, National Conference of State Legislatures, Available at: <http://www.ncsl.org/research/financial-services-and-commerce/2013onlinegamblinglegislation.aspx>, Last Visited: 2018-01-27
27. Greenwald, Glenn, (2013), NSA Collecting Phone Records of Millions of Verizon Customers Daily, The Guardian, Available at: <http://www.guardian.co.uk/world/2013/jun/06/nsa-phone-records-verizon-court-order>, Last Visited: 2018-01-27
28. Lendman, Stephen, (2009), Internet Threatened by Censorship, Secret Surveillance, and Cybersecurity Laws, Global Research, Available at: <https://www.globalresearch.ca/internet-threatened-by-censorship-secret-surveillance-and-cybersecurity-laws/13706>, Last Visited: 2018-01-18
29. Liptak, Adam, (2007), Verizon Blocks Messages of Abortion Rights Group, New York Times, Available at: <http://www.nytimes.com/2007/09/27/us/27verizon.html>, Last Visited: 2018-01-25
30. Lausson, Julien, (2012), Loppsi : le décret sur le blocage des sites sans juge est abandonné, Numerama, Available at: www.numerama.com/magazine/23260-

- lopssi-le-decret-sur-le-blocage-des-sites-sans-juge-est-abandonne.html, Dernière Visite: 2018-01-27
31. National Conference of State Legislatives (NCSL), (2018), "Children and the Internet: Laws Relating to Filtering, Blocking and Usage Policies in Schools and Libraries", National Conference of State Legislatures, Available at: <http://www.ncsl.org/research/telecommunications-and-information-technology/state-internet-filtering-laws.aspx>, Last Visited: 2018-11-24
 32. OECD Broadband Statistics, (2013), OECD Fixed (Wired) Broadband Subscriptions per 100 Inhabitants, by Technology, and "OECD Terrestrial Mobile Wireless Broadband Subscriptions per 100 Inhabitants, (2013), by Technology, Available at: [http://www.oecd.org/internet/ieconomy/1d-OECD-WiredWirelessBB-2013-06-\(updatedSept2014\).xls](http://www.oecd.org/internet/ieconomy/1d-OECD-WiredWirelessBB-2013-06-(updatedSept2014).xls), Last Visited: 2018-01-27
 33. Open Net Initiative, (2010), "ONI Regional Overview: North America", Available at: <https://opennet.net/research/regions/namerica>, Last visited: 2018-01-27
 34. Reitman, Rainey, (2015), The New USA Freedom Act: A Step in the Right Direction, but More Must Be Done, Electronic Frontier Foundation (EFF), Available at: <https://www.eff.org/deeplinks/2015/04/new-usa-freedom-act-step-right-direction-more-must-be-done>, Last Visited: 2018-01-14
 35. Reporters sans Frontières, (2012), Internet Enemies Report 2012, Available at: https://rsf.org/sites/default/files/rapport-internet2012_ang.pdf, Last Visited: 2018-01-27
 36. Sutton, Maira, (2014), Copyright Law as a Tool for State Censorship of the Internet, Electronic Frontier Foundation (EFF), Available at: <https://www.eff.org/deeplinks/2014/12/copyright-law-tool-state-internet-censorship>, Last Visited: 2018-01-23
 37. The White House Office of the Press Secretary, (2011), Administration Releases Strategy to Protect Online Consumers and Support Innovation and Fact Sheet on National Strategy for Trusted Identities in Cyberspace, Available at: <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2011/04/15/administration-releases-strategy-protect-online-consumers-and-support-in>, Last Visited: 2018-01-03
 38. USA Patriot Act, Available at: <http://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLAW-107publ56/pdf/PLAW-107publ56.pdf>, Last Visited: 2018-01-27